

Kobza: EU je projekt na vysávání východní Evropy, a odvádění zisků na Západ

(Rozhovor)

- CZ24 News | 22. srpna 2023

Milí posluchači Rádia Universum, vítajte u pořadu Politikos, od mikrofonu vás zdraví Ivan Hoffman. Naším dnešním hostem je Jiří Kobza, poslanec za stranu Svoboda a přímá demokracie, ale také geolog, diplomat a podnikatel.

Ivan: Před nedávnem jste jeden ze svých blogů na iDnes zakončil slovy: „Nechci slyšet a číst, že jsem vás nevaroval.“ Zeptám se vás, jestli už se vám někdy stalo, že si někdo vzal vaše varování k srdci, a poděkoval vám, že jste ho varoval? Bylo by to nezvyklé.

Jiří Kobza: No, mně se to, přiznám, nestalo v této formě, stalo se mi to formou toho, že mě občas na ulici lidi osloví, vyjádří mi podporu a říkají, že nám fandí, a to samozřejmě je důležité. Ono to vyvažuje na druhou stranu veškeré invectivy, které sklízím na sociálních sítích. Ale protože tam se jedná mnohdy o velmi podivné identity, tak se s nimi zas tolik netrápím, protože vím, že jsou to trollí farmy, nebo umělá inteligence a největší pitomost je hádat se se strojem – že?

Fialova vláda nás stahuje do absolutní dluhové pasti, ze které se republika bude vymotávat desítky let

Ivan: To je pravda. Ten blog byl o tom, co všechno hrozí od současné vlády, vím, že to byl delší text, nicméně je něco, co nám hrozí speciálně od této vlády, nikoli od politiků obecně, což byste rád zdůraznil?

Jiří Kobza: No, od této vlády a jejích politiků, kteří to schvalují, nám toho hrozí spousta. Já jsem to tam měl na čtyřech stránkách, vlastně A4, když jsem to rozepisoval bod po bodu, do čeho nás tlačí. A v podstatě na konci toho všeho bude obrovský propad životní úrovně, chudoba lidí, a ten státní rozpočet stejně nezachrání. Takže, já to vidím tak, že největší nebezpečí je, že nás vedou do absolutní dluhové pasti, ze které se nebudeme schopni vymotat za spoustu let, protože Česká republika nemá zdroje, ze kterých by tyto dluhy splácela.

Jak víte, tak si chtějí půjčit 130 miliard od Evropské unie, což je docela paradox, protože to je zhruba suma, o kterou chtějí snížit deficit státního rozpočtu na příští dva roky. Takže oni si de facto půjčují na státní rozpočet, akorát že to převádí do jiné kolonky, a to je dluh, který se bude splácet až za 30 let. Což mi přijde nečestné a nespportovní, protože za 30 let drtivá většina těch strejdů, kteří tam sedí v koaličních lavicích v Parlamentu už tam dávno nebudou, a nebudou ani tady mezi námi. Takže to hází naprosto nemilosrdně na naše děti, na naše vnuky, a přitom to zadlužování prostě roste obrovským tempem naprosto nepotřebnými investicemi, akvizicemi pro armádu předražených amerických zbraní, naprosto šíleným Green Dealem, který vlastně má zdevastovat naši energetiku, dopravu a průmysl, tím pádem zase nám sníží možnosti splácení. Takže já to vidím celé ve svém důsledku jako tohle. A jinak ten dopad, to znamená – obyčejní lidé – to znamená dražota, energetická krize, energetická nedostatečnost, obrovská inflace, která zničí úspory těm lidem, tak to všechno je v tom balíku, co nás od nich čeká.

Ivan: Hm, když vás slyším mluvit o dluhu, tak nedávno jsem zaregistroval, já si tu částku vůbec

nepamatuji, obrovské zadlužení globální, celý svět je globálně obrovsky zadlužen, až to vypadá, že to je nesplacitelné. Není to náhodou tak, že dnes poslanci počítají s tím, nebo vláda, ministři, že si půjčují něco, co nebudou splácet, není možné, že mají takovouto logiku?

Jiří Kobza: Jako že by poslanci koalice počítali s revolucí?

Ivan: Ano.

Jiří Kobza: Z toho bych je opravdu nepodezíral, protože oni, samozřejmě, by byli první, kteří by byli, abych tak řekl, mezi těmi, kteří by to odnesli. Ale ten systém toho zadlužování vlastně, to je jediný způsob, jak se udržuje dolar funkční. Protože dolar funguje tak, že já si natisknu tady papírky, půjčím je nějaké rozvrácené vládě, která potřebuje nutně peníze na zbraně, aby se udržela u moci, za ty peníze, které jí půjčím, si ona ode mne koupí moje zboží, takže už nemusí platit nejenom úroky za tu půjčku, ale ještě přemrštěnou cenu za to zboží. Například ty F35 Izraelci kupují za polovic než my. A tím pádem se vlastně ten dolar zhodnocuje jako takový.

A teď proti tomu nastupuje BRICS, který obchoduje v národních měnách, vlastně přechází na jednotnou měnu BRICSu, což bude pravděpodobně čínská měna, že ano, a dokonce se ozývají hlasy, že by měla být krytá zlatem. Takže tím pádem samozřejmě celý ten systém umělého předlužování dostane poměrně velkou ránu, a pravděpodobně nastanou i geopolitické změny.

Ivan: Ale to zase nikdo neví, co to bude obnášet, jestli tím pádem se dostaneme do dluhové pasti, tou krizí.

Jiří Kobza: No, to jsem měl na mysli tím, když jsem říkal „nastanou geopolitické změny“, protože je jasné, že toto už se nedá řešit demokratickými způsoby. A pokud prostě je tady systém, který je parazitický, který stojí prostě na tom, že vysává ostatní státy, a do toho nastoupí systém, který zavádí jednotnou měnu, zavádí tu krytou měnu, měnu, která bude spolehlivá, která je hodnotná, tak samozřejmě ta srážka bude tvrdá. S tím se musí počítat. Na druhou stranu víme, že v BRICSu jsou tři jaderné velmoci, další se tam hlásí, Pákistán, plus dalších asi dvacet států, takže to rozdělení sil, nejenom finančních, ale i vojenských, které v tom hraje roli, je poměrně změněné, jenže ty změny jsou tak nějak v pohybu. Tak uvidíme, stejně se jich dočkáme.

Lidi jsou tak zmanipulovaní, že se hádají o věcech, které jsou na první pohled naprosto nelogické, ujeté, nebo odporují přírodním zákonům

Ivan: Já se vrátím k domácí politice. Vy jste poslancem za SPD, což je strana, od které si ostatní drží odstup, podobně jako v Německu od Alternativy pro Německo – AfD. AfD ovšem sílí navzdory izolaci a z minulosti známe příklad rakouských Svobodných, se kterými se také nikdo dlouhou dobu nebavil, a pak se z nich stala strana úspěšná a respektovaná. Jak se prolamuje izolace?

Jiří Kobza: Já myslím, že se to prolamuje především pochopením voličů, ideálně samozřejmě narážíme nejenom na důsledky třináctileté velmi usilovné kampaně, která je proti nám vedená v masmédiích, že jsme nacisti, fašisti, rasisti, extrémisti, islamofobové, xenofobové, a já nemám dostatečně velký slovník na tohle a předpokládám, že prostě lidi by měli pochopit, že jsme jediná partaj, která nelže – rozumíte? Ale přesto všechno ta kampaň, která je vedená proti nám, tak zrovna tak ale těží z výsledků inkluzivního školství. Ti lidi kolikrát jsou opravdu tak zmanipulovaní, že se hádají o věcech, které skutečně jsou na první pohled naprosto nelogické, nebo jsou ujeté, odporují přírodním zákonům, fyzice, geofyzice, a přesto všechno prostě oni s vámi budou diskutovat jak Maovi studenti, kteří mlátili červenými knížkami a vykřikovali hesla, a vůbec netušili, co to znamená.

Ivan: Rozumím. V čem tedy by byla taková ta politická práce, jak vlastně se nějak v očích této nové

nastupující generaci stát atraktivní?

Jiří Kobza: No, já tomu říkám tak, že jsme hnutí potulných kazatelů, protože do hlavních médií nás moc nepouští, a když pouští, tak proti nám postaví nějakého oponenta, moderátora, který je taky proti nám. Jak se mi stalo dneska ráno, když jsem měl diskusi s ministrem Hladíkem ze životního prostředí pro Český rozhlas Plus, kdy moderátor, naprosto bezúspěšně, se mně tam snažil podsouvat nějaké svoje myšlenky, a prostě manipulovat celou tu diskusi. Takže tady ta manipulace veřejným míněním je prostě obrovská, a je na Západě nemyslitelná, protože v každé fungující demokracii by ty lidi museli dávno pozavírat za to, co vyvádí.

Ivan: No, my jsme zmiňovali ty zahraniční případy, tam vlastně taky s tou opozicí se média příliš nemažou, a přesto tomu pomáhá, nakonec to veřejné mínění nějakým způsobem obrací spíše proti těm médiím než proti těm kritizovaným stranám. Někdy to tak bývá.

Jiří Kobza: V Německu je zajímavé to, že tam docházelo k násilnostem vůči funkcionářům AfD. Kdy už opravdu se to blížilo k tomu systému, když vlastně ve 30. letech bojovali o moc komunisti a nacisti, dva levicové směry, kdy se tam prostě prali po schůzích a vraždili se jejich předáci, tak tady došlo taky k několika útokům. No, a tam je to ještě zajímavější v tom, že s tou rozsáhlou migrací, kterou si tam navezla Merkelová, tak ti migranti postupně získávají hlasovací právo a dokážou ovlivnit výsledek voleb. A samozřejmě budou volit toho, kdo jim slíbí dávky a nebude po nich chtít práci, což AfD rozhodně není.

Nějakých 300 tisíc lidí je u nás živo z Evropské unie, to je bruselská 5. kolona, která neumí nic jiného, než přenášet papír z jedné kanceláře do druhé

Ivan: Rozumím. Já jsem zaregistroval nedávno váš názor, že společným jmenovatelem všech krizí, kterými procházíme, je Evropská unie a naše členství v ní. Řekl bych, že kritika Evropské unie u nás není výjimečná, ale většina kritiků nakonec dodává, že odejít nemůžeme a že je třeba, aby se EU změnila. Já se vás nejprve zeptám, jestli se podle vašeho názoru Evropská unie může změnit, anebo se může jenom rozpadnout?

Jiří Kobza: Tam je otázka významu těch slov, které jste použil. Protože já vidím budoucnost Evropské unie na Západní chalífát a Východní Evropu, což je v podstatě od Krušných hor na východ a dá se předpokládat, že ta změna dojde do toho způsobu, že prostě začne - aspoň doufám - až odejde tato vláda, tak začne opět nabývat své původní funkce V4+, což je včetně Rakouska, plus nějaký z balkánských států, a že vlastně to evropanství, které si tady ještě pořád hájíme, zůstane ve střední Evropě zachované. Protože v západní Evropě, když vidíme, co se tam děje - tak Francie je na pokraji občanské války, Německo, ta míra toho chaosu vlastně také narůstá, Rakušané také museli několikrát tvrdě zasáhnout proti migraci, takže tam s tím budou problémy.

Nás dosud chránila naše rasistická pověst a mizerné sociální dávky, ale otázka je, jak to bude fungovat, protože premiér Špidla podepsal takzvaný sociální pilíř, kterým odsouhlasil - naštěstí to nebylo ještě ratifikované, ještě -, že vlastně všichni migranti budou dostávat stejné dávky u nás, jako třeba v Německu, jako po celé Evropě, že má být ta dávka jednotná. No, a můžu vám říct, že i ten nejhlopější migrant bude vědět, že s 920 eury, nebo kolik je teď ta dávka, se žije daleko lépe v Čechách než v Německu.

Ivan: Hm, hm, hm. Takže vlastně ta výhoda se může obrátit proti nám.

Jiří Kobza: Ano.

Ivan: Představte si hypotetickou situaci, kdy český parlament přijme ústavní zákon, že české zákony

jsou nadřazené nařízením Evropské unie, tím pádem se vlastně dostaneme do situace, kdy si sami začneme rozhodovat, jak to u nás bude vypadat, což se v Bruselu nebude líbit. Co se stane následujícího dne? Kdyby k něčemu takovému došlo.

Jiří Kobza: No, představa je to krásná, ale předpokládám, že následujícího dne nastane obrovský poplach v Senátu, v Ústavním soudu, v prezidentské kanceláři, a sejdou se týmy právníků, kteří začnou přemýšlet, jak to zvrátit. To je první, předpokládám, že tohle bude první reakce. Protože dostala se ke mně informace, nepodložená, že nějakých 300 000 lidí je u nás přímo, nebo nepřímo, živo právě z Evropské unie. A myslím, že ten boj o to bude trošku jiný, než jak probíhal brexit.

Ivan: Rozumím.

Jiří Kobza: Protože brexit probíhal za podmínek, já jsem měl možnost o tom diskutovat s britským velvyslancem ve Štrasburku, kdy vlastně Britové měli za sebou naprosto brutální šikany ze strany premiéra a už byli na něj tak rozzlobení, že většina z nich říkala, že kdyby tady došlo k referendu, tak že bude brexit drtivou většinou schválený. Protože opravdu tam se choval nehezky. A my jsme Češi, tam by nejspíš probíhal velký boj, velká snaha o to, samozřejmě, když vlastně sáhnete někomu na jeho vlastní peníze, na spokojené živobytí, uvědomte si, že ty lidi v drtivé většině jsou nepoužitelní pro něco jiného. Oni nic jiného neumí než prostě, jak říkal Werich, než přenášet papíry z jedné kanceláře do druhé, ale musí to být ještě Evropská unie. Takže oni budou dělat první poslední, aby tomu zabránili. Takže bude to mela.

Ivan: Já bych si dovilil o nich mluvit jako o takové bruselské 5. koloně. No ale, kromě nich tady prostě jsou samozřejmě lidé, kteří jsou nespokojeni s tou situací, a kdyby identifikovali svoje problémy, tak jak to říkáte vy, že společným jmenovatelem je bruselská byrokracie Evropské unie, začal by takový boj, co by bylo za měsíc, co by bylo za pět let? V případě, že bychom se chtěli osamostatnit a být sami za sebe?

Jiří Kobza: Já bych k tomu řekl, co jste říkal, ještě jeden argument. Protože samozřejmě, když vykládám o tom, jak cizí firmy to tady drancují a odvádějí zisky do zahraničí, tak oblíbený argument těch eurofilů je - vždyť ale v tom Evropská unie nejede. Jo, ale už neřeknou, že by bez Evropské unie tohle nebylo možné. Že bez Evropské unie bychom si hlídali hranice za méně a že prostě bez toho by nebylo možné, aby tady odsud odcházelo tolik - já nevím - 400 miliard každoročně, které jsou vysávány do zahraničí. A pak tady má něco zůstat, že.

A co by se stalo za měsíc? Tak předpokládám, že za měsíc by zřejmě začal hledat Ústavní soud nějaké cesty, jak tomu zabránit. Co zase by trvalo nějakou dobu, do toho by šly evropské arbitráže, do toho by začala jednání s Evropskou unií, protože Evropská unie si nemůže dovolit přijít o další platící ovci, no a za pět let, já předpokládám, že už Evropská unie nebude existovat.

Evropská unie je korporátní projekt, aby mohly být lépe využívány laciné zdroje ze střední a východní Evropy, laciná pracovní síla, a přidaná hodnota odváděna na Západ

Ivan: Rozumím. Ale to, co by se stalo v případě, že by z naší strany vyšla iniciativa z Evropské unie odejít, tak by bylo zřejmě natolik drsné, že by to pro velkou většinu občanů byla nepřijemná situace. Něco, co by asi lidé nejspíše nechtěli.

Jiří Kobza: No tak, lidi se obecně drastických změn, to je známá věc, a fakt je ten, že uvažovat o tom, že by se zavedená, fungující a své zaměstnance a své, jak bych to řekl, propojení dobře živící Unie, nějakým způsobem měla zájem měnit, tak o tom dost pochybuji.

Ivan: Takže v podstatě zbývá pouze minimalizovat škody.

Jiří Kobza: Ano. Takže, já si myslím, že prostě abychom se vrátili k tomu, co jste říkal na začátku, jak jsem říkal význam těch škod, takže tam pokud budeme chápat reformu Evropské unie jako to, že státy si začnou hledět svého, že státy si začnou pracovat ve svůj prospěch, nikoli ve prospěch Evropské unie, že si nenechají vnutit emisní povolenky, green dealy, migrační dealy a všechny ty záležitosti, které na nás vymýšlí – mimochodem, na tom je nejtragičtější ta šílená nekompetence komisařů. Já jsem se hádal s Timmermansem kvůli Green Dealu, a to prostě, to je zoufalé. Ti lidi nevědí nic. Nic nevědí o tom, jak funguje planeta, jak funguje historie planety, jak se měnily teploty historicky, netuší vůbec.

Ivan: No, já jsem vyslechl takovou patnáctiminutovou vaši řeč o Green Dealu v pořadu Svatoplukovy dialogy. Mě to tehdy utvrdilo v podezření, že boj proti emisím CO₂ je nesmysl a že toho, čeho jsme svědky, nereguluje člověk, ale příroda, a že celý Green Deal je business těch, kdo tuto ideologii vymysleli. Ale otázka je, jestli ještě lze ten proces nějakým způsobem zastavit? Jestli už to není tak masivní tlak, že už z toho není cesty ven?

Jiří Kobza: Ten tlak je samozřejmě obrovský. Protože já chápu Evropskou unii ne jako politický, nebo sociální, ale korporátní projekt. To znamená – je to projekt, který je děláný pro korporace, aby mohly lépe obchodovat, aby mohly lépe využívat laciné zdroje ze střední a východní Evropy, lacinou pracovní sílu, a mohly tu přidanou hodnotu odvádět k sobě na Západ. Takže zastavit Green Deal, který jim dává možnost vlastně, já jsem to říkal dneska ráno, že to chápu také. Jenom u nás si uvědomte, vždyť jde o prodej několika milionů tepelných čerpadel plus instalací, desítky milionů panelů fotovoltaiky, jejich likvidace, výroba, transport. Také si uvědomte, kolik se na tom lidí živí. Přitom celý ten kolotoč teplotních změn na planetě funguje, mimochodem bylo 56 dob ledových, dosud. 56, které jsou prokázány, kdy 56krát planeta zamrzla a zase se oteplila a roztála. Kdy hladiny moří fluktovaly o nějakých 150 metrů a souše v dobách ledových, kdy severní polokouli pokryl ledovec v tloušťce dvou kilometrů, vypadaly úplně jinak, než mapy.

Prostě tady nemůžeme dělat nic jiného, než se na to připravit, ale ta příprava musí spočívat v tom, že budeme prostě potřebovat stálé, levné a spolehlivé zdroje elektřiny. Abychom mohli v létě chladit a v zimě topit. Ohánět se kyslíčnickem uhličitým, který planetu ohřívá, tak ono je zapotřebí se na to taky podívat z druhé strany, že pakliže tu planetu ohřívá, tak on ji ohřívá, i byť v menším množství, v dobách ledových. Protože historicky teplota planety a obsah CO₂ ve vzduchu v podstatě korelují. To znamená, že když je tepleji, je víc CO₂, když je zima, je míň CO₂. Ale pořád ještě tady je, a je to součástí toho, těch biorytmů, které tady fungují, a to, co se děje, je obrovské zneužití neznalosti lidí. Že se nechali vystrašit těmi alarmisty, kteří tady pouští filmy o tom, jak ze dne na den najednou prostě všechno zamrzne, -50, a ze dne na den prostě přijde apokalypsa. Tak to vůbec nefunguje.

Ivan: Víte, co je zvláštní? Já mám pocit, že vy potřebujete patnáct minut na to, abyste to vysvětlil, ale nikdo vám těch patnáct minut nedá, protože je zpracován propagandou, že to nemá slyšet. Je to podobné jako u covidu, dostávali prostor jenom určití vědci, jenom ti, kteří neviděli do mikroskopu. Ti, co se dívali do mikroskopu, tak ty pro jistotu nepustili k mikrofonu, podobně jako v případě Green Dealu nepustí k mikrofonu geologa. Vidím to špatně, nebo je to nějak tak?

Jiří Kobza: Vidíte to naprosto správně, protože většina těch údajů, které jsem říkal v tom dialogu, tak jsou údaje, které jsou běžně dostupné. Na Wikipedii, na internetu, a kdyby to někoho opravdu zajímalo, tak si to během pěti minut může vygooglit sám. Ale lidi nemají zájem se to dozvědět. Prostě jsou zahlceni spoustou balastních informací o tom, jak hoří Rhodos, ale to, co se děje tady u nás, tak je tím umně zakryto, je tím odsunuto do pozadí, aby se nemluvilo o zdražování, o tom balíčku konsolidačním, který ožebračí tady lidi. A i z toho důvodu většina těch důležitých věcí byla

nasměrována na prázdniny, aby to zůstalo stranou pozornosti. Proto my jsme dělali okolo toho takový humbuk, aby právě lidi věděli, co se děje, aby pochopili, že prostě teď se snaží vláda s tou sto osmičkovou koalicí prostě upéct naprosto nehorázný podraz na lidi. Tam je nejtragičtější to, že všechno, o čem jsme se bavili doteď, se točí okolo ekonomiky, ale uvědomme si, to, co neví vláda, že když lidem seberete peníze, ať už je to sníženou valorizací, vyšší inflací, drahotou, drahými energiemi, tak výsledek je, že prostě lidi začnou míň utrácet, a v momentě, kdy začnou míň utrácet, tak prostě nevyberete DPH. Nevyberete daň z příjmu. Nevyberete spotřební daň. Protože, když není obrat, tak nejsou tyto daně. To znamená, že po všech těchto drastických opatření výsledek bude ten, že prostě bude menší výběr daní, bude další zadlužení státního rozpočtu, ale současně lidi dostanou řádku, protože životní úroveň půjde dolů. To že to plánují od roku 24, od roku 25, trvá to rozfázovat, to je sice hezký trik, ale prostě ve svém důsledku to bude tímhle způsobem.

Muslimští imigranti představují hrozbu. Mají se tvářit jako naši kamarádi do té doby, když jsou slabí. A když jsou dost silní, mají bojovat a zničit nás.

Ivan: Já bych otevřel ještě jedno téma, jestli mohu. Vy jste se v minulosti pohyboval na Středním východě, kde jste působil nejen jako geolog, ale i jako diplomat, v Egyptě, v Jemenu, v Jordánsku, v Íránu. Vy dnes hodně varujete před islamizací, a chci se zeptat, jestli to souvisí s tím, co jste v těchto zemích zažil, anebo s tím, jak se příchozí z této části světa projevují, když se dostanou do Evropy?

Jiří Kobza: Tak já jsem na Středním východě strávil zhruba 14 let a samozřejmě jejich způsob života znám, různé formy islámu, od velmi rigidních, až po, řekl bych, takové uvolněnější, liberálnější. A současně s tím, jak jsem tam žil, tak samozřejmě jsem chtěl pochopit, proč, co za tím je. Takže jsem si načetl většinu islámských spisů od Koránu, přes Hadísy, přes životopis Mohameda, přes další nařízení, al-Ghazalí a další. Tam byla zajímavá jedna věc, ono to jednou vycházelo v teheránských novinách na pokračování, a byla to teze o politickém islámu, kterou tam zveřejňovali vlastně podle toho, jak imám Chomejní převyprávěl de facto stejnou tezi proroka Mohameda ze 7. století. A ta teze, to je v podstatě manuál islamizace neislámských zemí. O tom, že se mají muslimové snažit dostat se do neislámských zemí, tam se usadit, zahrnout, založit si rodiny, v momentě, kdy si založí rodiny, tak se snažit dostat tam svoje příbuzné, aby mohli zakládat další rodiny – a postupně ty jednotlivé body, v té zemi by se měl jejich počet zvyšovat, a se zvyšujícím počtem potom samozřejmě vznikají takzvaná kulturní centra, což jsou takové, řekl bych, agitační střediska islámská, no a tam potom dochází k organizaci těchto roztráštěných rodin, protože postupem let oni dostávají to nejcennější, co tady v demokracii, máme. Víte, co to je?

Ivan: Ano.

Jiří Kobza: Je to volební právo. V momentě, jak narůstá jejich počet, tak narůstá také jejich volební váha, no a potom už dochází k takovému vyjednávání o podpoře, či nepodpoře jednotlivých politiků, kteří většinou v západních demokraciích se třesou na ty příští čtyři roky, protože dál nevidí, no a potřebují každé procento, protože většinou ta politická scéna je rozdělena tak zhruba na půl, no a potom tam přijde zástupce této komunity a řekne, takhle máme dvě procenta, tři procenta, můžeme tě podpořit, když budeš chtít, tak jako se nám líbíš, tak tě podpoříme. Samozřejmě ten dotyčný politik se zatetelí, protože vidí ty čtyři roky u moci, už u vesla, a říká, no a jako, co za to budete chtít?

Oni řeknou, hele, my za to dohromady nic nechceme, my to děláme, protože se nám líbíš, a takový. A oni říkají, no ale jako, co je za problém, aby ve školních jídelnách nebylo vepřové? A oni říkají, no tak jako, proč by mělo být vepřové, stejně mně nechutná. Anebo oddělený tělocvik, kluci, holky. Proč by ty holky nemohly sedět v šátku ve škole? A už začnou krájet tu šišku salámu naší demokracie,

kolečko po kolečku, protože samozřejmě za čtyři roky už jich tam zase bude víc, budou mít větší váhu volební, přijdou tam další politici a budou chtít další věci, budou chtít povolit výstavbu mešity, budou chtít výstavbu madras, budou chtít různé ochrany, aby je lidi neuráželi, aby se nepálil Korán, já nevím, co všechno, tak to prostě půjde pořád dál a dál... Až nakonec to tady převezmou. A pak nám to vrátí.

Ivan: Když jste studoval ty texty, tak měl jste v některém okamžiku pocit, že to je nepřitažlivý pohled na svět a že by možná připadalo v úvahu konvertovat k islámu, anebo to je něco, co vás nenapadlo ani na chvíli?

Jiří Kobza: Tak ono je to, jak bych to řekl, je to náboženství, které v určitém momentu dává těm lidem pocit moci. Že oni jsou o něco víc. Oni se nesmí s námi kamarádit. Mají se tvářit jako naši kamarádi do té doby, když jsou slabí. A když jsou dost silní, mají bojovat a zničit nás. Tak je to přesně napsané. To znamená, že...

Ivan: Přitažlivé to tedy pro vás nebylo? Tak...

Jiří Kobza: Ne, ne. Ne, ne, to ne.

Ivan: Myslíte si, že hrozbou pro Západ je islamizace, anebo svět v některých ohledech je Západ sám sobě problémem? Jsme ještě konkurenceschopní? Máme ještě co nabídnout, je nějaký důvod, proč by se příchozí chtěli přizpůsobit našemu způsobu života?

Jiří Kobza: No, já jsem o tom vedl rozsáhlé diskuse ve výročním výboru plenárního shromáždění Rady Evropy. Kam jsem v minulém období dojížděl. Tam právě řešili pořád stejnou otázku, jak jim pomoci se integrovat, jak prostě brát jejich děti do školy. A já jsem říkal, prosím vás, jak chcete integrovat někoho, kdo se integrovat nechce?

Ivan: Nechce, hm.

Jiří Kobza: A proč by se chtěl integrovat? Vždyť to má zakázané, proboha, přečtěte si Korán. Přečtěte si nařízení proroka Mohameda: Neber sobě jinověrce za přátele. Přátelí se jenom muslimové. Oni prostě to mají zakázané. Oni se nikdy nebudou integrovat. Protože oni se považují za nadřazené. Jo, to je takový Übermensch.

Ivan: Hm. Jak bychom se tedy měli bránit? Pokud tedy se musíme před islamizací bránit, jak by to mělo vypadat?

Jiří Kobza: Ten politický islám, vlastně to je podobná doktrína, jako když vysvětloval Göring u Norimberského procesu, jak se nacisté v Německu dostali k moci. On to řekl velmi lapidárně: My jsme využili všechny vymoženosti demokracie, abychom se dostali k moci. A jakmile jsme ji měli, tak náš první krok byl, že jsme zrušili demokracii. A to je přesně ono, o co jde. To znamená, oni využijí všechno, všechny benefity, které tady máme, všechny vymoženosti demokratické, aby je využili pro sebe, aby nabrali sílu, a když tu sílu budou mít, tak to dopadne prostě jako v Möllenbecku, v Bruselu, nebo prostě v těch islámských enklávách, tam prostě se už bojí místní Francouzi, Belgičani chodit.

Ivan: Vidíte nějakou tendenci přece jenom změnit politiku té, řekl bych, vstřícnosti vůči příchozím, když se podíváme do Švédska, do Německa, do Francie, mění se veřejné mínění a mění se do takové míry, aby prostě se ten proces nějakým způsobem zvrátil, aby vznikla potřeba v té většinové populaci dívat se na ten problém jinak a začít se bránit? Vidíte nějakou tendenci?

Jiří Kobza: No, v Německu, kde je ministryní pro migraci Turkyně, a kde turecká menšina má politickou stranu, která má, tuším, 7 %, tak to v rámci demokratických nástrojů vidím velmi

skepticky. Co se týče nás, tak náš vlastní migrační zákon a azylový zákon je poměrně dobrý, takže já si myslím, že my bychom měli velmi důsledně trvat na splnění podmínek, které tady jsou. To znamená, ne, že bude rozhodovat nějaký úředník v Bruselu o tom, jestli 1000 lidí se k nám nastěhuje, nebo nenastěhuje, protože on tady nikdy nebyl, nebude tady žít. Jeho se to vůbec netýká, on o tom jenom rozhodne. A musí o tom rozhodovat naše úřady podle našich zákonů, a ten dotyčný musí splnit prostě ty podmínky. Jinak ho sem nepouštět. Ne, že to budeme řešit až tady.

Ivan: To bude ale problém, když se vlastně vztah k emigraci v Evropské unii mění, a naše vláda je vstřícná k takovým těm novým způsobům manipulace s běženci. Jak to za té situace vidíte do budoucna?

Jiří Kobza: Černě. Což nemyslím rasisticky, tedy. Myslím z hlediska výhledů.

Pokud s tím teď něco neuděláme, tak z naší republiky bude na desítky let bezprávná kolonie, bezprávných, zadlužených lidí

Ivan: Možná bych tento náš rozhovor zakončil takovou otázkou, zda vůbec je v moci politika otevírat lidem oči, anebo spíš politika svede pouze lidem vymýt mozky? Vlastně se vás chci zeptat, zda věříte v politiku, když se v Poslanecké sněmovně rozhlédnete kolem sebe?

Jiří Kobza: Jak bych to řekl, pane?

Ivan: Popravdě.

Jiří Kobza: Pravda vyděsí. S většinou lidí, kteří jsou ve Sněmovně, já bych na rodinnou dovolenou nejel. Jestli to můžu říct takhle diplomaticky.

Ivan: Zkuste to rozvést. Politika je umění možného. V politice se říká, že člověk nikdy nedosáhne věcí tím, že prostě jde přímo za tím cílem, že musí jít oklikou, že musí taktizovat, ale zase jsou lidi, kteří říkají, že politika má být hodnotová, že jde o principy především a že třeba se musí na věci dívat s nějakou delší perspektivou, hledět do budoucna, být trpělivý. Politika má mnoho podob. V jaké podobě, prosím vás, je politika perspektivní a schopna pomoci?

Jiří Kobza: Tak lidi, kteří tam vstupují altruisticky přesvědčeni, že jsou tam, aby něco změnili, aby něčemu pomohli, těch není mnoho, jsou tam lidi, které by jistě úspěšně diagnostikoval první psychiatr, který by šel okolo, jsou tam lidi, kteří jdou vyloženě jenom za svými vlastními zájmy. Myslím si, že to není klasický průřez společností a že to jenom takový výsek Gaussova rozdělení. Protože já jsem v politice kvůli tomu, že mám malé děti, a nechci, aby mi chodily plivat na hrob s tím, že jsem věděl, co se bude dít, co se děje, že jsem měl všechny signály a všechny zkušenosti, abych to vyhodnotil, a že jsem s tím nic nedělal. A že jsem je tady v tom nechal. Tak chci, aby věděly, že táta se popral. Takových je nás tam asi nejvíce, myslím. Protože většina z nich, i když třeba se skřípěním zubů, ale s vizí, že by nemuseli být v příští volbě na kandidátce, tak prostě poslušně volí i věci, se kterými nejsou v souznění, se kterými nesouhlasí. A myslím si, že ten *Homo politicus* není rozhodně uniformní. Jo, tam prostě jsou lidi velmi, velmi různí. Nemůžu mluvit za ně, můžu mluvit jenom za sebe.

Ivan: Totéž slyším, když se ptám na Evropský parlament. Vlastně vypadá to tak, že jako kdyby ta demokracie zastupitelská příliš nefungovala. Vaše strana má v názvu demokracii přímou. Existuje šance, že ten ozdravný nějaký proces, snaha vzít věci veřejné do vlastních rukou, přijde z toho, že vlastně může přímá demokracie v budoucnu převážit nad tou parlamentní? Vidíte takovou nějakou perspektivu?

Jiří Kobza: Tak já si myslím, že tohle úspěšně blokuje inkluzivní školství a asi 100 000 neziskovek, které se věnují mládeži, obcházejí školy a vysvětlují jim, jak je ten svět krásný, barevný, multipolární, multikulturní, multinacionalistický, a že prostě všichni jsou děti a že všichni mají být šťastní, rodiny nejsou potřebné, konzervativní hodnoty otců jsou zavrženíhodné. Myslím si, že ten tlak se opravdu projevuje, protože potkávám lidi, kteří, byť poměrně vzdělaní, jsou ochotní se se mnou hádat o tom, kolik toho naprdí krávy, a jaký to má vliv na zemskou atmosféru. Což samozřejmě je fakt sám o sobě alarmující.

Ivan: Tak já v závěru tohoto rozhovoru se vás zeptám, je to tedy tak, že teď jste potulní kazatelé, kteří putují krajinou, a snaží se drobnou prací přece jenom ještě něco zachránit? Tak tomu mám rozumět? To je projev dnešního pozitivního politika? Tak takhle to je?

Jiří Kobza: Snažíme se s lidmi mluvit napřímo. Protože když se podíváte například na ODS, na její předvolební sliby, předvolební billboardy, předvolební prohlášení předsedy Fialy o tom, jak nebudou zvyšovat daně, když se podíváme na vládní program - nebudeme zvyšovat daně - a když se podíváme na realitu, tak zjišťujeme, že prostě realita je úplně jiná. Já jsem člověk, který si váží svého slova a lež, jako politický nástroj, rozhodně odmítám, protože si myslím, že lidi si zaslouží znát pravdu, i když může být nepříjemná. Ale musíme myslet na budoucnost v nějakém širším kontextu, a nejenom těch čtyř let v Poslanecké sněmovně. Musíme prostě vědět, proč to děláme, pro koho to děláme, že to děláme pro svoje děti, pro svoje vnuky. Protože když to neuděláme my teď, tak potom na naše děti půjde ten obrovský malér, ze kterého oni se nebudou schopni se dostat. A možná o tom celá ta hra je. Aby z naší republiky byla bezprávná kolonie, bezprávných lidí, zadlužených.

Ivan: Takže vám držím palce, aby vám přece jenom se podařilo něco na tom změnit, i když moc optimisticky ten rozhovor nedopadl, že?

Jiří Kobza: No, ono se říká, že pesimista je informovaný optimista.

Ivan: Dobře, tak děkuji vám moc za rozhovor.

ZDROJ: Radio Universum